

reg.nr:

AWB 05 / 87 (voorlopige voorziening)

2

AWB 05 / 86 (beroepszaak)

- 2.3 In dit geding dient te worden beoordeeld of de afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel in rechte stand kan houden. Daartoe moet worden bezien of dit besluit de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (verder te noemen ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd kan worden verleend aan de vreemdeling die voldoet aan een of meer van de in artikel 29, eerste lid, Vw vermelde toelatingsgronden. Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt de aanvraag afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen.
- 2.6 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag aangevoerd dat hij uit China komt en dat zijn familie katholiek is. In 1999 werden zijn ouders vanwege hun katholieke activiteiten opgepakt en uit hun huis weggevoerd. Verzoeker en zijn grootmoeder waren daarbij aanwezig. Zij werden vanwege hun leeftijd niet meegenomen. De volgende dag kregen zij van de politie te horen dat zij hun huis onmiddellijk moesten verlaten. Vanaf die tijd heeft verzoeker met zijn oma een zwervend bestaan geleid. Na ongeveer een half jaar kwam verzoeker in zijn dorp terug en vernam daar dat zijn ouders in gevangenschap van de honger waren gestorven. In 2002 overleed zijn grootmoeder. Zij heeft verzoeker toevertrouwd aan een persoon geheten . Deze heeft verzoeker naar Nederland gebracht.

Standpunt van verweerder.

- 2.7 Verweerder gaat uit van de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker. Het relaas van verzoeker leidt er echter niet toe dat hij in Nederland als vluchteling moet worden toegelaten. De stelling dat hij bij terugkeer naar China tot een zwervend bestaan is veroordeeld, hetgeen schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) betekent, is onvoldoende onderbouwd. Gelet op het tijdsverloop tussen de dood van zijn ouders en zijn vertrek naar Nederland, komt verzoeker op grond van deze gebeurtenis niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van het traumabeleid. In de ambtsberichten van de Minister van Buitenlandse zaken over (de situatie van minderjarigen in) China staat dat in dat land adequate opvang voor minderjarigen aanwezig is. Verzoeker komt dan ook niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige asielzoekers. De stelling dat verzoeker als minderjarige geen opvang kan krijgen omdat hij nergens is geregistreerd wordt door verweerder niet gevolgd. Dit onder verwijzing naar het meest recente ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken van april 2004 over China.

Standpunt van verzoeker.

- 2.8 Verzoeker kan zich in China nergens vestigen omdat de autoriteiten van het dorp waar hij vandaan komt toestemming moet geven voor zijn registratie. Verzoeker wil in Nederland als vluchteling worden toegelaten. In ieder geval is er bij zijn terugkeer strijd met het bepaalde in artikel 3 EVRM. Voorts dient hij om klemmende redenen van humanitaire aard in het bezit van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te worden gesteld. In China zal er voor hem geen adequate opvang zijn. Hij heeft in China geen familie. Verder is hij niet geregistreerd in zijn dorp en zal om die reden niet kunnen rekenen op onderdak en begeleiding van de kant van het dorpscomité.

De voorzieningenrechter overweegt als volgt.

- 2.9 Ingevolge artikel 28, eerste lid en artikel 29, eerste lid, Vw kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd onder meer worden verleend aan de vreemdeling:
- die verdragsvluchteling is;
 - die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
 - van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire

r.g.nr:

AWB 05 / 86 (beroepszaak)

AWB 05 / 87 (voorlopige voorziening)

3

aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

- 2.10 Het geding spitst zich in de eerste plaats toe op de vraag of verzoekers asielaanvraag voldoende is om voor toelating op grond van het Vluchtelingenverdrag in aanmerking te komen.
- 2.11 Verzoeker heeft dit niet aannemelijk gemaakt. Uit zijn aanvraag blijkt niet dat hij persoonlijk in de negatieve belangstelling van de Chinese autoriteiten staat. Verzoekers ouders zijn in 1999 door de autoriteiten gearresteerd omdat zij katholieke gebedsdiensten hebben bezocht. Hieruit volgt echter niet zonder meer dat verzoeker zelf ook door de autoriteiten wordt vervolgd. Dit is ook niet gebleken. Wel voert verzoeker aan dat zijn grootmoeder een keer tevergeefs heeft geprobeerd om hem in zijn geboortedorp te laten registreren. Dit feit is echter niet voldoende om aannemelijk te maken dat verzoeker in Nederland als vluchteling dient te worden toegelaten. Dit weegt des te zwaarder nu in het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse zaken van 15 april 2004 over China staat dat in principe iedereen met de Chinese nationaliteit zich in het hokou systeem kan laten registreren, ook op latere leeftijd. Verzoeker heeft onvoldoende aangevoerd om aan te tonen dat hij een uitzondering op de algemene situatie vormt en dat registratie in zijn geval onmogelijk is.
- 2.12 Uit het vorenstaande volgt dat verweerder verzoeker terecht niet in het bezit heeft gesteld van een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Hieruit volgt tevens dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen.
- 2.13 Gelet op het tijdverloop tussen de dood van de ouders van verzoeker en zijn vertrek uit China, kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat verzoeker ook niet op grond van het bepaalde in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, Vw voor een verblijfsvergunning asielaanvraag voor bepaalde tijd in aanmerking komt. Verweerder kan zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat er voor het overige ook geen termen aanwezig zijn om verzoeker wegens klemmende redenen van humanitaire aard in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning asielaanvraag voor bepaalde tijd.
- 2.14 Verweerder heeft ambtshalve geweigerd om aan verzoeker een verblijfsvergunning op grond van het beleid voor alleenstaande minderjarige vreemdelingen te verlenen. Verweerder baseert deze beslissing op de ambtsberichten van de Minister van buitenlandse zaken over China 9 april 2001 en 14 november 2002. Hieruit blijkt dat in China in het algemeen adequate opvang voor teruggestuurde minderjarige vreemdelingen aanwezig is. De stelling van verzoeker dat hij geen opvang kan krijgen omdat hij zich in China niet kan laten registreren passeert verweerder met verwijzing naar het ambtsbericht van de Minister van buitenlandse zaken van 15 april 2004.
- 2.15 Verzoeker stelt dat opvang in China niet voldoende is gegarandeerd. Dit omdat hij niet is geregistreerd en daardoor niet kan rekenen op opvang door zijn dorpsautoriteiten.
- 2.16 De voorzieningenrechter overweegt hierover als volgt. Uit het onder 2.11 overwegens blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zich in China niet kan laten registreren. Hieruit vloeit voort dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn individuele geval sprake is van een situatie dat hij, ondanks de bevindingen zoals weergegeven in de ambtsberichten, in China niet voor opvang in aanmerking komt. De voorzieningenrechter merkt daarbij op dat verweerder ter zitting nog heeft aangegeven dat (gedwongen) uitzetting van verzoeker naar China alleen kan plaatsvinden nadat verzoeker is gepresenteerd aan de Chinese autoriteiten en er voor hem een laissez-passer is afgegeven. Bij terugkeer van minderjarigen vindt ook overleg met de Chinese autoriteiten plaats over de mogelijkheden van opvang van de betreffende minderjarige. Zonder zicht op (bevredigende) opvang wordt niet tot uitzetting van minderjarigen overgegaan, aldus verweerder.
- 2.17 Verweerder mocht dan ook ambtshalve weigeren om verzoeker in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking alleenstaande minderjarige vreemdeling.

reg.nr:

AWB 05 / 86 (beroepszaak)

AWB 05 / 87 (voorlopige voorziening)

4

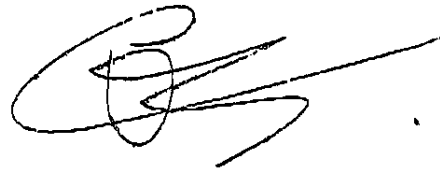
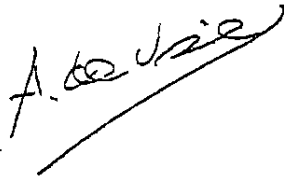
- 2.18 Gelet op het voorgaande heeft verweerder niet in strijd met geschreven of ongeschreven rechtsregels gehandeld door de aanvraag in het kader van de no-procedure af te wijzen. Gegeven deze beslissing bestaat geen aanleiding meer voor toewijzing van het verzoek om voorlopige voorziening.
- 2.19 Er is geen grond één van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

BESLISSING

De voorzieningenrechter:

- 2.20 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond;
- 2.21 verklaart het beroep tegen de ambtshalve weigering om verzoeker in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd ongegrond;
- 2.22 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E.J. van Keken, voorzieningenrechter, tevens lid van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken, en uitgesproken in het openbaar op 16 januari 2005, in tegenwoordigheid van A.H. de Vries als griffier.

Afschrift verzonden op : 17 JAN. 2005

Coll: **RECHTSMIDDEL**

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

